

"Att vara ett litet barn inför Gud"

Inför Gud, som är evig, är du ännu mindre än vad en tvååring är jämförd med dig. Och förutom att vara ett barn, är du Guds son. Glöm inte det! (Vägen, nr. 860)

28 december

Ni har säkert märkt vilken stor skillnad det är mellan ett barn och en vuxen som faller. För barn är det vanligtvis inte så viktigt om de ramlar: de snubblar ju så ofta! Och om barnet börjar gråta, så säger dess

far: män gråter inte. Så avslutas incidenten med att barnet försöker göra sin far till viljes.

(...) Om vi ser till att uppföra oss som dem, så kommer våra snubblanden och misslyckanden i det inre livet - som för övrigt är oundvikliga - aldrig att leda till bitterhet. Vi kommer att reagera med smärta, men utan uppgivenhet, och med ett leende som väller fram, som rent vatten, ur glädjen av att vi vet oss vara barn till den Kärlek, den storhet, den oändliga vishet, den barmhärtighet som vår Fader är. Jag har under mina år i Herrens tjänst lärt mig att vara ett litet barn inför Gud. Och jag ber er att vara *quasi modo geniti infantes*, barn som längtar efter Guds ord, Guds bröd, Guds näring, Guds styrka, för att hädanefter uppföra oss som vuxna kristna. (Guds vänner, nr. 146)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
att-vara-ett-litet-barn-infor-gud/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/att-vara-ett-litet-barn-infor-gud/)
(2026-03-17)